

Ministeren for erhvervspolitisk samordning

(Mimi Jakobsen):

Det forstår jeg godt. Jeg synes bare netop nu, at jeg har lyst til at blande mig i debatten om denne heftigt opblussende omsorg for boligejerne, som jeg tror vi alle – ikke mindst i regeringen – glæder os over at høre oppositionen beskæftige sig med.

Jeg fornemmer jo omsorgen ikke bare for boligejerne, men også for, om specielt CD nu kan holde distancen i denne regering, og jeg takker for al den hjertelighed, der ligger i den omsorg, som er kommet til udtryk fra flere ordføreres side, ikke mindst fra hr. Henning Dyremoses.

Nu er det jo sådan, vil jeg sige til trøst og beroligelse for borgerlige ordførere, at CD har gået i en god skole. CD har før prøvet at sidde som et lille parti sammen med store partier i en regering, hvor der skulle laves en skattereform. CD har prøvet i ugevis at holde fast i nogle synspunkter, hvor den almindelige opfattelse vel bagefter i vores bagland var, at vi blev tromlet flade som bademåtter under en konservativ skatteminister. Der eksisterer faktisk nulevende CD'ere, der mener, at vi ved udformningen af overgangsordningen i forbindelse med skattereformen i 1986 blev snydt, så vandt det drev af os. Derfor må jeg sige: Fat mod, vær trøstet, CD har prøvet situationen før, og netop derfor var det for ikke bare CD, men for samtlige regeringspartier afgørende, at den garanti, der blev givet boligejerne denne gang, ikke kunne misforstås, og det er den garanti, der står i arbejdsgrundlaget.

Jeg vil så gerne sige til de let hånlige bemærkninger, der faldt om, at denne regering endnu ikke havde gjort op, hvad skattereformen skulle gå ud på osv., at jeg erindrer mig et møde – i øvrigt et utrolig konstruktivt og godt møde – hos den daværende skatteminister, hr. Peter Brixtofte; jeg kan ikke huske datoen, men det er ikke så forfærdelig længe siden. Jeg refererer selvfølgelig ikke fra møder; jeg kan bare tillade mig at sige, at min erindring var, at den regering, der selv havde bestilt skattereformrapporten, og som havde modtaget skattereformrapporten – var det i oktober-november, den kom? – var i gang med en meget fornuftig afsøgning af de forskellige partiets synspunkter på forskellige ingredienser i skattereformen. Men der var langtfra – og jeg understre-

ger meget langtfra – tale om et regeringsudspil, og derfor er det selvfølgelig fuldstændig urimelig kritik af en regering, der er trådt til den 25. januar. Vi skriver i dag den 4. februar. Må vi lige være her! Det er en fuldstændig urimelig kritik.

Der forestår nu, som det fremgår af de aftaler, der er indgået, og de forståelser, der er, en nøje teknisk vurdering af alle de ingredienser, der indgår i rapporten, og i øvrigt andre ingredienser. Når de tekniske udredninger, notater og beskrivelser er færdige, skal det selvfølgelig drøftes i regeringen, hvad man så ønsker at lægge sig fast på – det er vel meget naturligt. Jeg erindrer bare om, at dertil var den tidligere regering altså ikke nået.

På et tidspunkt vil der så, som skatteministeren har redegjort for, selvfølgelig blive optaget forhandlinger, og det er helt fint alt sammen. Men styr lige venligst tungen lidt og tag og husk tilbage på, hvad der skete i forbindelse med skattereformen i 1986; det tror jeg alle Folketingets partier, også Venstre og De Konservative, har lært noget af – det tvivler jeg faktisk ikke på – men lad så være med at komme rendende med påstande og med at skabe usikkerhed på den måde, man gør det. Jeg er ganske enig med flere ordførere i, at det er utilstadeligt at spille bold med boligmarkedet og folks investeringer på den måde.

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Jeg vil meget gerne sige til ministeren for erhvervspolitisk samordning, at når den tidligere regerings skatteminister netop ikke havde spillet ud, var det, fordi vi var i en økonomisk og politisk ny situation, fordi væksten er udeblevet i dansk økonomi, og fordi ejendomsmarkedet var så undertrykt, som det var, og fordi vi faktisk ikke turde spille ud, før vi var sikre på, at vi havde noget, der kunne bære. Det er nemlig klogt, og det er det, der er problemet i forhold til den nye regering. Den har sagt, at man ville spille ud. Den har sagt, at man ville komme meget hurtigt med et udspil. Og den har sagt, at der er en garanti, som ikke er klar, og det er pointen. Garantien er uklar; den er i hvert fald uklar for alle andre end medlemmerne af regeringen.

Det er derfor, vi må opfordre til, at man enten meget hurtigt kommer med sit konkrete